

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro
singulis Anni diebus**

Complectens Octobrem, Novembrem, Decembrem

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 12. De restitutione boni alieni.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60533](#)

December.

|||||:|||||:|||||:|||||:|||||

D I E S XII.

De Restitutione Boni Alieni.

I.

FACILIUS NIHILEST, QUAM BONUM ALTERIUS invadere; nihil verò difficius, quam illud restituere. Cupiditas, necessitas, omnes ferè animi nostri affectiones, sexcentæ falsæ rationes ad illud usurpandum nos impellunt; & hæc omnia etiam conspirant ad nos ab illius restitutione impedire. Conscientiae hac super re angores vel suffocamus, vel debilitamus lumina, quæ illa nobis suppeditat; rationum pondus, quæ ad restitutionem nos urgerent, speciosis obtentibas eludimus. Necessitas quædam extrema, qua nos premi credimus, potentia imaginaria, quam afferimus, jus existimatum conditioni nostræ consulendi, præscriptio, quam nobis absque ratione persuademus legitimam esse, cura propulsandi damni ob injurias, quas nobis illatas esse fingimus, falsa quædam pietas, quæ nobis persuaderet, conservari posse liberorum nostrorum fortunas boni alieni impendijs, vani sunt ob-

R 3

ten

December

tentus, quibus ad nos à boni alieni restituione eximendos utimur; sed hæ rationes ab hac obligatione nos non liberant. Hi obtentus inutiliter solari nos, & homines decipere, non item coram Deo, culpâ liberare nos possunt.

II. Etsi bonum alterius restituere tam difficile sit, non minus tamen necessarium est, id præstare. Difficultas hujus obligationis necessitatem haud minuit, nec labor, quem experimur, eidem satisfacendi eâ nos liberat. Cupiditas, animi affectiones, & imaginariæ necessitates nostræ non sunt rationes legitimæ contra rationes adeò efficaces, quæ ad restitutio-
nem nos obligant: vani nostri prætextus legi à natura insitæ, à Deo, & hominibus præscriptæ, quæ aliena restituendi onus imponunt, ob sistere non valent. Ecclesia, tametsi magnam habeat potestatem, ea tamen eò usque se non extendit, ut ab hoc onere nos reddere immunes queat: qui enim id posset, cùm Deus, quantumvis omnipotens id non possit? potest is quidem boni alieni dominium transferre, cùm illius Dominus sit; sed id restituendi obligatione reddere eximium me non po-
test, quamdiu bonum erit alterius. Cre-
disne, te plus posse, quàm Deum, tu, qui
for-

forsan imperare tibi restitutionem non December
potes?

III. Cùm bonum alienum Domino suo reddere adeò necessarium; id verò præstare tantæ sit difficultatis, facillimum juxta, ac tutissimum est, nemini quidquam auferre. Bonum alienum, ubi id nostro permisceretur, veluti nobis proprium spectare solemus. O quot homines conqueruntur de iis, à quibus ad expungenda debita urgentur! diceret, injuriam illis fieri, cùm justis licet creditorum postulatis satisfacere debent. In numero inimicorum habent illum, qui se eis amicum esse abundè demonstrarit, bono suo, illorum gratiâ, aliquamdiu se spoliando, si eo perpetuum privari non velit. Credi posset; partem aliquam corporis eis abscondi, ubi reddere jubentur id, quo ut proprio gaudendi consuetudinem contraxere: O quām multos invenire est, qui in ipsis etiam mortis confinibus imperare sibi non possunt, ut aliena restituant, quamvis ea illo temporis articulo secum auferre minimè possint: sed liberis suis cū maledictione divina in hæredes iniquos erupturâ relinquunt, & sibi æternam damnationem accersunt. Vísne hoc pretio aliena retinere?

December. Inquire in te ipsum, quin tibi blandiarū, ut
videas, annon bona aliena habeas; eorum enim
qui nihil eorum habeant, pauci inveniuntur.
Et si qua habes, de medijs ea restituendi
tibi provide.

Reddite Cæsari, quæ sunt Cæsarīs, &
quæ sunt Dei, Deo. Matth. 27. 21.

Non dimittitur peccatum, nisi restituatur ablatum. Aug.

D I E S XIII.

De Exercitio Pœnitentiaz.

I.

Exercitiō Pœnitentiæ nihil magis necessarium, & nihil eō rarius est: Ple-
rius illud ad cœnobia ablegant, rati, id
nonnisi religiosi instituti sectatoribus
convenire. An igitur pœnæ debentur in-
fonsibus potius, quam nocentibus? illi,
qui in religioso vivunt ordine, ultrò pœ-
nitentiæ exercitium non rarò in se suffici-
piunt, cùm ii, qui prophana tractant,
pœnitentiæ se subiçere obligentur. Alij
sibi imaginantur, pœnitentiam nullis,
nisi gravium flagitorum reis esse necessa-
riam; at paucos in mundo invenire est,
qui-